

Отговори:

Еленско. — Старѣитѣ се грижѣтъ за *етимитѣ* (сирачетата), когато останѣтъ безъ майка и баща. Роднинитѣ пригледѣватъ за настаняванието на сирачетата; много пѣти тѣ ги прибиратъ при себе си. Ако остане само майка, тя ги пази доклѣ поотраснѣтъ, ако не мисли да се жени; ако ли ще се жени — избира се *васия* (настойникъ, опекунъ).

Бѣлѣжка. — Думитѣ *етими* и *васия* сѣ турски. Тѣ сѣ употребяватъ въ повечето мѣста въ България.

Казанлъшко. — Когато умрѣ нѣкой и остави малки дѣца — сирачета, тогазъ отъ общината или пѣкъ отъ роднинитѣ отряждатъ нѣкой честенъ за *васия* на сирачетата. Той се нарича: *настойникъ* или *васия*.

Настойника прибира паритѣ на сирацитѣ, управлява имотитѣ имъ, харчи сѣ смѣтка слѣдъ тѣхъ догдѣ порастнѣтъ, ако и да е жива или умрѣла майката — то е все едно.

Лѣсковецъ. — Кога е голѣма челядъта, домакинътъ се грижи за сирачетата. Въ малкитѣ — избира се отъ общината нѣкой добъръ човѣкъ, изъ срѣдъ роднинитѣ на сирачето за да се грижи за него и иманьето му.

Такъвъ се казва *ктиторъ* или *васия*.

Нагледватъ настояницитѣ, роднинитѣ на сирачетата или общината. На тѣхъ се дава смѣтка, ако потрѣбва; ако не — смѣтка се дава на сиракътъ когато порасте и му се дава управлението на имота.

Македония. — Слѣдъ смъртъта на единъ баща, грижата за сирацитѣ обикновенно и естествено има:

а) Ако не е билъ умрѣлий раздѣленъ отъ братията си, тѣзи послѣднитѣ се стараѣтъ за сирацитѣ, като за свои собствени чада;

б) Ако ли умрѣлий братъ билъ прѣдварително раздѣленъ отъ братията си, то тогава грижата за дѣцата има майка имъ.

в) Ако ли послѣдната е умрѣла по-прѣди, грижата за нихъ взематъ най-ближнитѣ имъ роднини: стриковци, вуйчовци, дѣдо, баба и пр.

Настойникътъ (опекунътъ) у насъ се нарича *васия*.

Старо-Загорско. — Въобще, както въ града, тѣй и по селата, грижата за сирацитѣ подиръ смъртъта на тѣхнитѣ родители, винаги взема единъ отъ по-първитѣ тѣхни чичове, който вмѣсто баща имъ осигорява тѣхното бѣдѣще. Въ гра-